

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121203632
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121203632.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobkyne: L. F., nar. X. G. XXXX, trvalo bytom U. XXX/XX, R. B., zastúpenej advokátom: JUDr. Tibor Sanák, Nám. SNP 2, 917 01 Trnava, IČO: 51737035, proti žalovanému: T. F., nar. XX. J. XXXX, trvalo bytom R. R. XX, zastúpenému splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária GRUJBÁR s.r.o., Ulica Adama Štrekára 8255/50, 917 08 Trnava, IČO: 47238488, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 25. novembra 2021 č. k. 27C/43/2021-114, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil zabezpečovacie opatrenie nasledovného znenia: Súd zriaďuje záložné právo v prospech žalobkyne voči žalovanému na zabezpečenie pohľadávky žalobkyne, ktorá jej vznikne na základe súdneho rozhodnutia, ktoré bude vydané v konaní vedenom pred Okresným súdom Trnava, sp. zn. 27C/43/2021, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a to na nehnuteľnosti, pozemok, parcela registra „C“ evidovaný na katastrálnej mape pod parcelným č. 236, o výmere: 1321 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, spôsob využitia pozemku: 15, umiestnenie pozemku: 1, a stavba so súpisným číslom XX, postavená na parcele č.: 236, druh stavby: XX, popis stavby: rodinný dom, umiestnenie stavby: 1, všetko zapísané Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXX, pre okres: Trnava, obec: R. R., katastrálne územie: R. R., a to až do právoplatného skočenia vo veci samej. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 331 ods. 1, § 332 ods. 1, § 343 ods. 1 až 3 a § 344 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

Vecne dôvodil, že žalobkyňa sa žalobou vo veci samej, doručenou súdu prvej inštancie dňa 18.6.2021 domáha vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“).

Dňa 3.11.2021 doručila žalobkyňa návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým žiadala, aby súd nariadil zabezpečovacie opatrenie: Súd zriaďuje záložné právo v prospech žalobkyne voči žalovanému na zabezpečenie pohľadávky žalobkyne, ktorá jej vznikne na základe súdneho rozhodnutia, ktoré bude vydané v konaní vedenom pred Okresným súdom Trnava, sp. zn. 27C/43/2021, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a to na nehnuteľnosti, pozemok, parcela registra „C“ evidovaný na katastrálnej mape pod parcelným č. 236, o výmere: 1321 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, spôsob využitia pozemku: 15, umiestnenie pozemku: 1, a stavba so súpisným číslom XX, postavená na parcele č.: 236, druh stavby: XX, popis stavby: rodinný dom, umiestnenie stavby: 1, všetko zapísané Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXX, pre okres: Trnava, obec: R. R., katastrálne územie: R. R., a to až do právoplatného skočenia vo veci samej.

Návrh na nariadenie zabezpečovacieho žalobkyňa odôvodnila tým, že v čase podania žaloby o vyporiadanie BSM mal žalovaný vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ku ktorej žiada zriadenie zabezpečovacieho opatrenia len v podiele 3/4, pričom zvyšný podiel 1/4 vlastnila S. F., matka žalobkyne. Ku dňu podania návrhu žalovaný stihol nadobudnúť k tejto nehnuteľnosti vlastnícke právo v podiele 1/1, pričom vklad bol povolený len dňa 25.6.2021. Žalobkyňa ďalej uviedla, že za trvania manželstva mala príjem v celkovej hodnote 205.669,56 eur, pričom prínos žalovaného do BSM bol minimálny, nakoľko počas celého manželstva nemal stabilný zdroj príjmov, vystriedal viacero zamestnaní a niekedy mal príjem iba zo sezónnych prác. Pred uzavretím manželstva mal pôžičku vo výške 10.000 Sk, ktorá bola postupne splatená z peňazí zarobených počas manželstva. Jeho celoživotné príjmy sa prejavujú na výške jeho dôchodku, ktorý je rovnako minimálny, taktiež nenadobudol žiaden príjem z predaja alebo užívania majetku nepatriaceho do BSM alebo pôžičiek alebo úverov uzavretých len na jeho meno. Titulom vyporiadania BSM si žalobkyňa nárokuje na vyplatenie sumy vo výške 110.000 eur, resp. navrhuje vyriešiť vec prostredníctvom zmiernosti, kedy žalovaný prevedie v jej prospech vlastnícke právo v podiele, ktorý bude zodpovedať 1/2 jeho spoluvlastníckeho podielu k predmetnej nehnuteľnosti. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný nemá prakticky žiaden stabilný príjem a ani nenadobudol žiadne väčšie finančné prostriedky, existuje dôvodné riziko, že nebude reálne schopný uspokojiť nárok žalobkyne, a to bez ohľadu na jeho výšku, priznaný súdom v konaní o vyporiadanie BSM, pričom k uspokojeniu nárokov žalobkyne môže dôjsť len prostredníctvom zmiernosti alebo exekúcie. Túto skutočnosť si žalovaný uvedomuje a s cieľom ochrany vlastného majetku (najmä ochrany svojho nároku na užívanie nehnuteľnosti) spraví všetko preto, aby veriteľia, a to najmä žalobkyňa, nemohla riadne uspokojiť svoje nároky, ako ani prostredníctvom exekúcie na majetok žalovaného. Žalobkyňa ďalej uviedla, že sa predovšetkým obáva, že žalovaný účelovo prevedie nehnuteľnosť, resp. vlastnícke právo k nej na tretiu osobu a stratí reálnu možnosť uspokojenia jej pohľadávky titulom vyporiadania podielov z BSM. V otázke vyporiadania BSM je teda zásadný problém v tom, že absolútna väčšina peňazí nadobudnutých počas manželstva, sú investované v nehnuteľnosti, ktorá je vo výhradnom vlastníctve žalovaného. Celková výška peňazí investovaných do nehnuteľnosti bola odhadnutá na sumu vo výške 180.000 eur, pričom všetky investície do nehnuteľnosti boli zaplatené z peňazí patriacich do BSM. V prípade, že by BSM bolo vyporiadané rovným dielom, mala by žalobkyňa nárok na vyplatenie sumy minimálne vo výške 90.000 eur, nakoľko však vložila do BSM podstatne viac ako žalovaný, požaduje titulom vyporiadania BSM sumu 110.000 eur. Nakoľko predmet celého BSM prakticky tvoria len investície do nehnuteľnosti, ktorou disponuje výhradne žalovaný, existuje obava, že prípadná exekúcia pohľadávky žalobkyne bude ohrozená. Táto obava je daná najmä z toho dôvodu, že žalovaný sa jej vyhráždza, že nikdy od neho nič nedostane, ďalej že nadobudol vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti v podiele 1/1 a je teda plne oprávnený disponovať s celou nehnuteľnosťou a že žalovaný disponuje vyhotoveným znaleckým posudkom, ktorým bola predmetná nehnuteľnosť ocenená, čo jednoznačne preukazuje záujem žalovaného disponovať s nehnuteľnosťou, resp. ju v krátkej dobe scudziť. Pokiaľ dôjde k exekúcii pohľadávky žalobkyne, tak táto pohľadávka môže byť uspokojená len predajom predmetnej nehnuteľnosti v rámci exekúcie. Žiadna iná možnosť, ako pohľadávku žalobkyne uspokojiť, reálne neexistuje, pretože žalovaný nemá šancu získať také peniaze, ktoré by čo i len z časti uspokojili pohľadávku žalobkyne. K návrhu žalobkyňa pripojila výpis z LV č. XXX zo dňa 16.5.2021 a zo dňa 29.6.2021.

Po oboznámení sa s návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a taktiež z obsahu spisového materiálu, dospel súd prvej inštancie k záveru, že nárok žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je dôvodný, preto vyhovel návrhu žalobkyne, ktorým žiadala nariadiť zabezpečovacie opatrenie. Žalobkyňa vo svojom návrhu opísala rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, ako aj obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísala skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Predmetom sporu je vyporiadanie BSM, pričom žalobkyňa tvrdí, že predmet celého BSM prakticky tvoria len investície do nehnuteľnosti, ktorou disponuje výhradne žalovaný. Žalobkyňa svojím návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia osvedčila nebezpečenstvo hroziacej ujmy a naliehavú potrebu dočasnej úpravy pomerov strán navrhovaným zabezpečovacím opatrením a to aj v prípade, že žalovaný ešte nevykonal žiadne úkony smerujúce k nakladaniu s nehnuteľnosťou, resp. ktoré by odôvodňovali predpoklad, že s predmetnou nehnuteľnosťou nakladať zamýšľa, pretože ak by bolo potrebné čakať na takéto právne úkony žalovaného, zabezpečovacie opatrenie by už nebolo možné ani nariadiť, čím by takáto forma právnej ochrany strany sporu (v tomto prípade žalobkyne) bola neefektívna. Účelom inštitútu zabezpečovacieho opatrenia nie je poskytovať neefektívnu ochranu práv, ale naopak poskytnúť ochranu včasnú a efektívnu. Súd prihliadol aj na proporionalitu zásahov do práv strán sporu. Týmto zabezpečovacím opatrením nedochádza k závažnému zásahu do práv žalovaného, ktorý sa má

zabezpečovaciemu opatreniu podriaadiť, pretože nariadené zabezpečovacie opatrenie slúži výhradne na zabezpečenie prípadných budúcich nárokov žalobkyne a zriadením záložného práva nedochádza k zániku vlastníckeho práva žalovaného. Súd prihliadal aj na tú skutočnosť, že záložné právo má motivovať dlžníka k dobrovoľnému splneniu svojej povinnosti, ak sa chce vyhnúť jeho výkonu. Účelom nariadenej dočasnej úpravy je zabrániť spôsobeniu značnej a ťažko odstrániteľnej ujmy žalobkyňi spočívajúcej v nemožnosti uspokojenia jej pohľadávky. Preto návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd vyhovel spôsobom, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia. O náhrade trov konania nerozhodol, nakoľko nejde o konečné rozhodnutie a o náhrade trov zabezpečovacieho opatrenia sa rozhodne až pri rozhodovaní vo veci samej.

2. Proti tomuto uzneseniu v celom jeho rozsahu podal včas odvolanie žalovaný, s návrhom na jeho zrušenie s poukazom na § 389 ods. 1 písm. d/ CSP a priznanie mu nároku na náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na skutočnosť, že žalovaná (zjavne mal na mysli žalobkyňu) sa už na Okresnom súde Trnava na základe rovnakých argumentov a skutočností domáhala vydania neodkladného opatrenia. Tento jej návrh bol uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 35C/1/2021-8 z 2.8.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 26Co/63/2021-45 právoplatne zamietnutý, pretože žalobkyňa neosvedčila základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, pričom nesplnenie týchto základných predpokladov je totožné aj v prípade nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Vzhľadom k tomu, že aj tento návrh žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je postavený na rovnakých argumentoch, ako už bolo právoplatne Krajským súdom v Trnave rozhodnuté a žalobkyňa neuviedla iné ďalšie relevantné dôkazy, žalovaný má za to, že žalobkyňa ani v tomto konaní neosvedčila základné predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Okrem iného žalobkyňa neosvedčila základné predpoklady pre prípadné nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, neosvedčila existenciu svojho nároku. Hodnoverné osvedčenie nároku musí viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti úspešnosti strany v následnom konaní o žalobe, je v danom prípade vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia (uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/146/2018). Žalobkyňa tvrdí, že v samotnom súdnom konaní si uplatňuje pohľadávku voči žalovanému vo výške 110.000 eur z titulu vyrovnacieho podielu v rámci vyporiadania ich BSM. Žalobkyňa neosvedčila výšku uplatňovanej pohľadávky a právny dôvod jej vzniku. V rámci vyporiadania BSM sa spravidla prípadná nerovnováha vyporiadania spoločných majetkových hodnôt kompenzuje jednému z manželov peňažným plnením, pričom sa uprednostňuje princíp rozdelenia spoločných majetkových hodnôt tak, aby kompenzácia bola minimálna. Peňažná kompenzácia je vždy priznaná len jednému z manželov, ak rovnomerné rozdelenie spoločného majetku nie je možné, a to spravidla tomu, ktorému sú v rámci vyporiadania majetku prikázané konkrétne majetkové hodnoty v nižšej hodnote. Žalobkyňa ale netvrdí a ani neosvedčuje, prečo žalovanému budú prikázané do výlučného vlastníctva pôvodné spoločné majetkové hodnoty a vznikne mu povinnosť vyplatiť žalobkyňi vyrovnací podiel v hodnote 110.000 eur a nebude to práve žalobkyňa, ktorá obdrží zo spoločného majetku majetkové hodnoty v rovnakej výške ako žalovaný alebo dokonca majetkové hodnoty presahujúce hodnotu podielu žalovaného. Inak povedané, žalobkyňa vôbec neuviedla na základe akých dôvodov vznikne žalobkyňi prípadný nárok na vyrovnací podiel v hodnote 110.000 eur, a ak by jej aj vznikol, či výška pohľadávky je dôvodná. V návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia by mala byť peňažná pohľadávka špecifikovaná tak, aby bolo možné identifikovať, že tento peňažný nárok trvá a je dôvodný. Bez osvedčenia dôvodnosti a trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vo vzťahu ku ktorému môže byť ohrozená exekúcia, nemôžu byť splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobkyňa ale svoj nárok neosvedčila a preto jej nároku nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia. Žalobkyňa tiež tvrdí, že žalovaný nemá iný majetok ako označené nehnuteľnosti, z výťažku ktorých by bol potencionálne uspokojený jej vyrovnací podiel. Tvrdenia žalobkyne sú vo vzájomnom rozpore. Na jednej strane tvrdí, že žalovaný nevlastní žiadny iný majetok okrem nehnuteľností, ale zároveň tvrdí že si uplatňuje voči žalovanému pohľadávku z titulu vyporiadania ich BSM vo výške 110 000 eur. Pritom predpokladom uplatnenia vyrovnacieho podielu z titulu vyporiadania BSM je existencia spoločného majetku v BSM, kedy jeden z manželov nadobudne do výlučného vlastníctva majetok v takej hodnote, že mu vznikne zároveň povinnosť vyplatiť vyrovnací podiel druhému manželovi. Preto ak žalobkyňa požaduje od žalovaného pohľadávku z titulu vyporiadania ich BSM, vychádzame z predpokladu, že žalovaný nadobudne zo spoločného majetku majetkové hodnoty, ktoré budú zodpovedať hodnote prípadného vyrovnacieho podielu žalobkyne a zároveň hodnote podielu žalovaného na spoločnom majetku. Žalovaný má za to, že nadobudne z vyporiadania spoločného majetku také hodnoty, z ktorých by mohol uspokojiť aj prípadný nárok žalobkyne. Otázka ohrozenia exekúcie je pritom otázkou objektívnou. Zjednodušene povedané, ak vzhľadom na objektívne skutočnosti hrozí, že vo fáze núteného

výkonu rozhodnutia nebude mať povinný relatívne aktíva, voči ktorým sa oprávnený bude môcť uspokojiť, je tento test zjavne naplnený. V posudzovanom prípade takýto predpoklad ale nie je naplnený, keďže výsledkom vyporiadania majetku v BSM je spravidla nadobudnutie majetkových hodnôt do výlučného vlastníctva, preto žalovaný zastáva názor, že žalobkyňa neosvedčila ani túto skutočnosť. Nie je osvedčená ani obava z ohrozenia exekúcie prípadnej pohľadávky žalobkyne. Žalobkyňa uviedla, že jej obava vyplýva z toho, že žalovaný s ňou nekomunikuje a odmieta zmier vo veci vyporiadania ich BSM, zároveň je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, ktorú si dal znalecký oceniť, čo má preukazovať záujem žalovaného nehnuteľnosti predať. Predpokladom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je osvedčenie rozhodujúcich skutočností, táto povinnosť zaťažuje žalobkyňu aj vo vzťahu k predpokladu, že exekúcia bude ohrozená. Obava z ohrozenia exekúcie by mala vyplývať z toho, že nositeľ hmotnoprávnej povinnosti vykonáva faktické alebo právne úkony, ktoré by znemožnili prípadný budúci výkon exekúcie. Žalobkyňa ale žiadne z tvrdení ktorými odôvodňuje obavu z ohrozenia exekúcie neosvedčuje, s výnimkou toho, že žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľností. Len na základe toho že žalovaný odmieta komunikáciu ohľadom zmiernu, alebo je výlučným vlastníkom nehnuteľností, nemožno mať existenciu takejto obavy za osvedčenú.

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je podľa žalovaného nepreskúmateľné a teda nezákonne vydané, keďže z jeho odôvodnenia nie je vôbec zo strany súdu prvej inštancie explicitne uvedené akými úvahami sa riadil a o aké konkrétne skutočnosti a dôkazy oprel svoje rozhodnutie keď vo svojom odôvodnení poukazuje len na nepodložené tvrdenie žalobkyne cit. „Žalobkyňa vo svojom návrhu opísala rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, ako aj obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísala skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana“. Súd prvej inštancie však konkrétne neuviedol, ktoré skutočnosti mal na mysli, keď takto rozhodol ani konkrétne neuviedol skutočnosti a dôkazy prečo by mala byť exekúcia ohrozená. Tieto skutočnosti vo svojom návrhu žalobkyňa vôbec neosvedčila, preto žalovanému nie je jasné aké mal na mysli súd prvej inštancie. Poukázal na skutočnosť, že samotný návrh žalobkyne o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je dôvodný a skutočnosti v ňom uvádzané nie sú pravdivé a sú navyše zavádzajúce. Žalovaný je v súčasnosti výlučným vlastníkom v spoluvlastníckom podiele 1/1 na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX, vedenom katastrálnym odborom na Okresnom úrade v Trnave, okres Trnava, obec R. R., kat. územie R. R. a to: rodinného domu s príslušenstvom s. č. XX postaveného na pozemku parcela registra „C“ č. 236, pozemku, parc. registra „C“ č. 236 zastavané plochy a nádvoria o výmere 1321 m² (ďalej len „nehuteľnosť“). Žalovaný spoluvlastnícky podiel 1/4 na nehnuteľnosti nadobudol na základe dedičského konania v roku 1973 po svojich starých rodičoch rozhodnutím D 2218/73 - 15/75. Ďalšie spoluvlastnícke podiely vo veľkosti 3/4 na nehnuteľnosti nadobudol žalovaný na základe darovacej zmluvy NZ 609, N607/91 z 1.10.1991 od svojej mamy a jeho dvoch sestier, od každej v spoluvlastníckom podiele 1/4. V katastri nehnuteľností zapísané ako Darovacia zmluva R I, V 2085/91 - 12/92. Matka žalovaného dňa 7.6.2018 požiadala o vrátenie daru, a to spoluvlastníckeho podielu 1/4 na nehnuteľnosti (čo tiež malo súvislosť v tom čase s rozvodovým konaním so žalobkyňou), avšak neskôr tento spoluvlastnícky podiel žalovaný od svojej matky kúpil na základe Kúpnej zmluvy zapísanej v katastri pod V 4867/2021 - Kúpna zmluva, vklad povolený dňa 25.6.2021-82/21. Predmetná nehnuteľnosť nepatrí do BSM a teda nemôže byť predmetom vyporiadania. Do BSM nemožno zaradiť hodnotu prác vykonaných na nehnuteľnostiach, ktoré nie sú vo vlastníctve manželov. Pokiaľ napríklad vykonanou prístavbou nevznikla samostatná nehnuteľnosť, ide stále iba o súčasť veci hlavnej v zmysle § 120 O.z., ktorá nie je samostatným predmetom BSM, aj keď prístavba bola vykonaná za trvania manželstva. Voči vlastníkovi veci hlavnej môže manželovi vzniknúť iba pohľadávka, ku ktorej sa prihladne pri vyporiadaní BSM. Ak je preto prístavba k rodinnému domu, ktorý tvorí samostatný majetok jedného z manželov, z právneho hľadiska iba súčasťou veci, nepatrí do zákonného majetkového spoločenstva manželov, hoci bola realizovaná zo spoločných prostriedkov manželov počas trvania ich manželstva. Nadobudnutie vlastníctva k takto vybudovanej „prístavbe“ by bolo možné iba vtedy, ak by pôvodná stavba zanikla (Najvyšší súd ČR sp. zn. 22 Cdo 1350/2005).

Okamih keď dôjde k zániku BSM, je rozhodujúci nielen pre určenie spoločného majetku, ale aj pre určenie jeho hodnoty. Pri určení ceny sa spravidla vychádza z ceny v čase, keď sa vyporiadanie vykonáva. Avšak tomu, kto určitú vec od zániku BSM do vyporiadania užíval, sa môže určiť cena v čase zániku bez ohľadu na cenu vyporiadania, ak mu vec má zostať. Opatrebenie ide predovšetkým na jeho vrub. Vyporiadanie nemá len kvalitatívnu stránku, t.j. usporiadanie vlastníctva k jednotlivým veciam, ale aj kvantitatívnu stránku, pri ktorej ide o hodnotové podiely. Pri vyporiadaní je preto dôležité určiť cenu jednotlivých vecí i hodnotu celého majetku. Základnou zásadou ust. § 150 O.z. je, že podiely oboch manželov sú rovnaké (princíp parity). Z tejto zásady zákon pripúšťa výnimky, ktoré umožňujú podiely určiť aj iným pomerom (napr. s prihliadnutím na to, ako sa každý z manželov staral

o rodinu, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a zveľaďovanie spoločných vecí a pod). Každú výnimku treba vykladať reštriktívne. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo to, čo zo svojho výlučného majetku vynaložil na spoločný majetok, a je povinný uhradiť to, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na jeho oddelený majetok. To však neznamená, že pri vyporiadaní dochádza k vyúčtovaniu všetkých príjmov a výdavkov manželov po celý čas trvania BSM. Preto sa na tie výdavky, ktoré nedosahujú mimoriadnu výšku, alebo ak na to nie sú iné mimoriadne dôvody, zásadne neprihliada. Naproti tomu by sa malo uhradiť to, čo zo spoločného majetku bolo vynaložené na oddelený majetok. Pri určovaní výšky náhrady toho, čo každý z manželov vynaložil na spoločný majetok, sa prihliadne na zníženú (redukovanú) hodnotu veci, napríklad v dôsledku jej spoločného užívania (pri zániku BSM). Pre posúdenie výšky náhrady toho, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na oddelený majetok jedného z nich, a naopak, nie je rozhodujúce, o akú sumu sa majetok investíciami zhodnotil, ale o to, aká suma sa na tento účel skutočne vynaložila z ich spoločných prostriedkov. Predmetom vyporiadania, ktoré spočíva v zistení a rozdelení majetku, môže byť len ten majetok, ktorý existuje ku dňu zániku BSM (rozsudok KS v Nitre z 24.10.2007 sp. zn. 25Co/73/2007). Tento právny názor má aj Najvyšší súd SR podľa ktorého: "Počas trvania manželstva dochádza bežne k majetkovým presunom z oddeleného (výlučného) majetku manželov do ich spoločného majetku i naopak. Právna úprava napokon nevyklučuje ani presun majetku v rámci oddeleného (výlučného) majetku manželov. Refundačný nárok jedného z manželov vzniká okamihom, kedy došlo k vynaloženiu takto oddeleného (výlučného) majetku na majetok spoločný, aj keď tento nárok možno uplatniť až po zániku BSM. Pri posudzovaní otázky refundácie (peňažných alebo vecných nákladov) je potrebné zohľadniť to, že musí ísť o vlastné prostriedky vynaložené na spoločný majetok, ktorý je predmetom vyporiadania (t. j. počíta sa s jeho rozdelením - prikázaním). Predmetom vyporiadania, ktoré spočíva v zistení a rozdelení spoločného majetku, môže byť totiž len ten majetok, ktorý existuje ku dňu zániku BSM ako spoločný (viď R 104/67). Pôjde teda o také investície, ktoré sa v spoločnom majetku prejavujú." (Rozhodnutie NS SR sp. zn. 7 Cdo 288/2013 z 18.11.2014). Najvyšší súd následne zhrnul kritériá, rozhodujúce pre určenie toho, kedy má manžel nárok na náhradu za svoj vnos do BSM. Týmito kritériami sú: investícia z vlastného majetku manžela, existencia veci patriacej do BSM, na ktorú bola investícia vynaložená, táto vec je predmetom vyporiadania (prikázania) BSM, takáto vec musí existovať v čase zániku BSM a tvoriť predmet vyporiadania BSM. V prípade, ak tieto kritériá splnené nebudú, nie je možné pri vyporiadaní prihliadať na to, čo niektorý z manželov vložil ako investíciu na jej obstaranie. Súd môže vyporiadať iba tie hodnoty a investície, ktoré tvorili súčasť BSM ku dňu jeho zániku a v danom prípade nehnuteľnosť do BSM nepatrí a nemôže preto tvoriť predmet vyporiadania BSM. Investíciami vynaloženými zo spoločného na ostatný majetok jedného z manželov nie je práca jedného manžela vynaložená pri rekonštrukcii domu druhého manžela (rozsudok NS ČR z 29.11.2005 sp. zn. 22 Cdo 1128/2005). Je síce pravdou, že žalobkyňa sa žalobou domáha vyporiadania BSM ktoré vzniklo za trvania manželstva strán a titulom vyporiadania si nárokuje na vyplatenie sumy vo výške 110.000 eur, avšak tento svoj nárok relevantným spôsobom nezdôvodnila a nezdokladovala, preto svoj nárok navrhuje vyriešiť prostredníctvom zmiernu, lebo svoj požadovaný nárok vo výške 110.000 eur nevie riadne zdôvodniť a zdokladovať. Jednoducho povedané žalobkyňa neosvedčila do dnešného dňa výšku uplatňovanej pohľadávky a právny dôvod jej vzniku. Preto žalobkyňa vo svojom návrhu na vyporiadanie BSM, požaduje od žalovaného, aby na jej osobu previedol jeho spoluvlastnícky podiel 1/2 na jeho nehnuteľnosti, ktorá do BSM nepatrí, lebo žalobkyňa svoje investície z jej majetku nehnuteľnosti nepatriacej do BSM nevie riadne vyšpecifikovať a to v reálnom čase, kedy mala žalobkyňa tieto investície realizovať. Žalobkyňa vychádza z nesprávnych predpokladov a právnych úvah, podľa ktorých si žalobkyňa vyrátala sumu ktorú mala počas manželstva zarobiť, a polovicu z tejto sumy od žalovaného žiada vyplatiť, čo mal byť majetok vnesený z jej strany do manželstva. Takéto úvahy sú pre vyporiadanie BSM nesprávne najmä keď žalobkyňa nepreukázala reálnu investíciu do výlučného majetku žalovaného v takej výške akú požaduje. Navyiac pri vyporiadaní BSM nedochádza k vyúčtovaniu všetkých príjmov a výdavkov manželov po celý čas trvania BSM. Preto sa na tie výdavky, ktoré nedosahujú mimoriadnu výšku, alebo ak na to nie sú iné mimoriadne dôvody, zásadne neprihliada. Žalovaný je od roku 1992 živnostníkom, vykonáva murárske práce a obkladačské práce a na svoje potreby a potreby jeho rodiny si vedel vždy zarobiť a nikdy nemal príjem zo sezónnych prác, toto tvrdenie žalobkyne nie je pravda. Žalovaný nemá v súčasnosti žiadne finančné záväzky voči žiadnej tretej osobe a to z akéhokoľvek právneho dôvodu a preto je nesprávne a nepravdivé tvrdenie žalobkyne v jej návrhu, že si žalovaný nebude schopný plniť svoje existujúce záväzky. Práve súčasnosť je dôkazom toho, že žalovaný je schopný plniť si svoje záväzky riadne, na rozdiel len od nepodložených tvrdení zo strany žalobkyne pri nárokovaní si svojho podielu titulom vyporiadania BSM vo výške 110.000 eur, pričom navyiac chce žalovaného obmedziť nedôvodným zabezpečovacím opatrením na nehnuteľnosti, ktorá

nikdy nepatrila do BSM. Naviac, ak samotná žalobkyňa pred súdom prvej inštancie riadne preukáže výšku svojho nároku, ktorý jej v skutočnosti patrí, žalovaný nemá dôvod jej tento jej nárok vyplatiť. Tento nárok žalobkyne však musí vychádzať z reálnych požiadaviek, pravdivých skutočností a riadne predložených dôkazov, ktoré žalobkyňa zatiaľ nepredložila.

Žalobkyňa svoj návrh nepodložila dostatočnými dôkazmi, z ktorých je možné dôvodiť záver o prípustnosti a opodstatnenosti jej návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobkyňa sama riadne v konaní o vyporiadanie BSM svoj nárok nešpecifikovala, svoj nárok v peňažnom vyjadrení nereálne nadhodnotila a na druhej strane sa snaží neprímeraným spôsobom obmedzovať žalovaného v jeho právach. Žalobkyňa nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali skutočnosť, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania alebo ak by tu bola obava, že exekúcia bude ohrozená. Žalobkyňa ešte svoj nárok riadne nevyšpecifikovala a už sa subjektívne obáva, že exekúcia bude ohrozená. Toto sú len tvrdenia a pocity žalobkyne nepodložené žiadnymi dôkazmi.

V ostatnom poukázal na právnu argumentáciu uvedenú v právoplatnom uznesení Okresného súdu v Trnave č. k. 35C/1/2021-8 z 2.8.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 26Co/63/2021-45.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného vyjadrila tak, že navrhla podľa § 386 písm. d/ CSP odvolanie odmietnuť, nakoľko pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať, alternatívne ak by sa odvolací súd nestotožnil s jej argumentáciou ohľadne nesplnenia náležitostí odvolania, navrhla napadnuté uznesenie potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Uviedla, že s odvolaním žalovaného v celom rozsahu nesúhlasí, považujeme ho za nezákonné v dôsledku nesplnenia základných náležitostí odvolania, ako aj z dôvodu, že obsah (odôvodnenie) odvolania je nesprávne a neopodstatnené.

Odvolanie vykazuje viaceré formálne nedostatky: v odvolaní sú nesprávne identifikovaní účastníci konania (ako žalobkyňa je v odvolaní označená namiesto L. F., nar. X.XX.XXXX, U. XXX/XX, R. B., S. F., nar. XX.X.XXXX, R. R. XX), v odvolaní nie je vymedzený rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, a zároveň v odvolaní nie sú uvedené odvolacie dôvody. Predmetná vada v označení žalobkyne nepredstavuje len čiastočné nesprávne alebo neúplné označenie osoby žalobkyne, ale v celom rozsahu nesprávne identifikuje osobu žalobkyne a ako podanie teda smeruje voči úplne inej osobe, ktorá nie je účastníkom tohto konania. Uvedený nedostatok odvolania žalovaného predstavuje takú vadu podania, ktorá zakladá jeho neplatnosť, a preto by odvolací súd svojím rozhodnutím mal toto odvolanie odmietnuť. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný neuvádza rozsah v akom napáda predmetné rozhodnutie, a zároveň príslušná lehota na nápravu tohto stavu uplynula, považuje podané odvolanie za neplatné aj pre existenciu tejto vady podania. Odvolanie rovnako neobsahuje ani vymedzenie odvolacích dôvodov v rozsahu a spôsobom, ako to vyžaduje CSP v ust. § 363. Odvolacie dôvody sú vymedzené v ust. § 365 ods. 1 CSP taxatívne a teda iné dôvody, ako sú uvedené v príslušnom ustanovení CSP nie je možné pre účely odvolania použiť. Dôvody, na základe ktorých sa rozhodnutie odvolaním napáda, môže odvolateľ podľa § 365 ods. 3 CSP meniť a dopĺňať, avšak toto právo môže využiť len do uplynutia lehoty pre podanie odvolania. Uplynutím lehoty na podanie odvolania možnosť odvolateľa dopĺňať dôvody odvolania zaniká. Odvolací súd je podľa § 380 ods. 1 CSP odvolacími dôvodmi viazaný, v dôsledku čoho sa obmedzuje preskúmacia právomoc odvolacieho súdu maximálne na rozsah a dôvody vymedzené v odvolaní (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.01.2011, sp.zn. 5Cdo/279/2010). Nakoľko odvolateľ neuviedol rozsah odvolania, ako ani konkrétne odvolacie dôvody, odvolací súd v zásade nemá možnosť preskúmať odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa. S poukazom na našu vyššie uvedenú argumentáciu, ako aj na skutočnosť, že predmetné odvolanie žalovaného vykazuje také nedostatky, ktoré znemožňujú v odvolacom konaní pokračovať, mal by odvolací súd podľa názoru žalobkyne odvolanie žalovaného podľa ust. § 386 písm. d/ CSP odmietnuť. Hoci žalovaný vo svojom odvolaní viackrát tvrdí, že nie sú splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, problematike dôvodov, pre ktoré by zabezpečovacie opatrenie nemalo byť nariadené, sa nevenuje. V odôvodnení svojho odvolania nepreukázal skutočnosti, ktoré by odôvodnili potrebu zmeny rozhodnutia súdu prvého stupňa pre nesprávne právne posúdenie veci alebo by preukázali nesprávnosť niektorého jeho výroku, a to z akéhokoľvek dôvodu. Len subjektívne názory žalovaného smerujúce proti argumentom žalobkyne alebo odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa nezakladajú opodstatnenú potrebu zmeny tohto rozhodnutia. Celá argumentácia žalovaného smeruje v zásade len k hmotnoprávnej otázke ustálenia nároku žalobkyne v konaní o vyporiadanie BSM, resp. k možnostiam aplikácie ust. § 150 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Posúdenie hmotnoprávneho nároku žalobkyne je predmetom konania vo veci samej, a nie v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Táto problematika je žalovaným

nesprávne uchopená, nakoľko poukazuje na skutočnosti, ktoré žalobkyňa neuvádza ani v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a ani v samotnej žalobe o vyporiadanie BSM (porovnaj body 18. až 22. odvolania). V zásade predmet BSM tvorí všetko, čo manželia nadobudli za trvania manželstva, čo v tomto prípade sú najmä všetky peniaze získané z množstva pôžičiek a úverov, ktoré zabezpečila a splácala výhradne žalobkyňa výhradne z peňazí, ktoré zarobila. Žalovaný počas trvania BSM nezabezpečil žiadne významnejšie finančné aktíva hodné zreteľa, a tento stav sa premieta aj v konaní o jeho vyporiadanie. Žalovaný bol z hľadiska finančných príjmov nedisciplinovaný a jeho príjmy tvorili len rôzne sezónne brigády. Tvrdenie žalovaného o existencii jeho príjmov žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal. V opačnom prípade by vedel ustáliť aspoň približnú výšku svojich príjmov a preukázať ju výpismi účtu z banky, príjmovými dokladmi alebo príslušnými zmluvami. Nakoľko tieto tvrdenia žalovaného nie sú preukázané, súd by na ne nemal vôbec prihliadať. V súvislosti s ustálením pohľadávky žalobkyne žalobkyňa poukázala aj na uznesenie Okresného súdu Trnava z 2.8.2021 č. k. 35C/1/2021-8, v ktorom súd uvádza: „Zákonnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia nie je existencia exekučného titulu v čase rozhodovania súdu o návrhu na jeho nariadenie. Postačí, ak je pohľadávka (nárok), ktorej uspokojenie má byť predmetom ohrozenej exekúcie, ešte iba v štádiu prebiehajúceho konania vo veci samej.“ Uvedeným rozhodnutím súd zamietol predchádzajúci návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, a zároveň s týmto rozhodnutím sa žalovaný stotožňuje a poukazuje naň aj vo svojom odvolaní. Vzhľadom na citovaný právny názor má žalobkyňa za preukázané, že úvahy žalovaného o neexistencii pohľadávky žalobkyne predstavuje takú prekážku, ktorá by bránila nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia, sú v celom rozsahu vyvrátené. V konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd prvého stupňa správne skúmal dôvody uvedené v návrhu žalobkyne a na základe správneho právneho posúdenia veci a správne vykonaného hodnotenia dôkazov, ako aj správne zisteného skutkového stavu, dospel k názoru, že sú splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a argumenty považuje žalobkyňa rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a odvolanie žalovaného za nedôvodné.

4. V priebehu odvolacieho konania bolo dňa 17.3.2022 do spisu elektronicky doručené podanie Okresného úradu Trnava, katastrálneho odboru, z 2.3.2022 zn. Vrátenie listiny na doplnenie a opravu, v ktorom podaní katastrálny odbor uviedol, že mu bolo dňa 2.12.2021 doručené napadnuté uznesenie, registratúra katastrálnych podaní zaevidovala návrh na zápis uznesenia pod číslom konania Z 8180/2021. Listinu - napadnuté uznesenie vracajú (súdu prvej inštancie) na opravu, nakoľko podľa aktuálneho výpisu z listu vlastníctva číslo XXX pre katastrálne územie R. R. ide v časti A: majetková podstata o pozemok parcelu registra C evidovanú na katastrálnej mape, číslo parcely registra C 236/3 zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 1207 m² a ďalej stavba rodinný dom so súpisným číslom XX na parcele registra C č. 236/3 vo vlastníctve T. F., dátum narodenia XX.X.XXXX, spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnému majetku 1/1. Uvedené oznámenie katastrálneho odboru bolo doručené obom sporovým stranám.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie, a preto je dôvodné ho zmeniť.

6. V prvom rade je potrebné uviesť, že podľa názoru odvolacieho súdu je zrejmé, že včasné odvolanie žalovaného obsahovalo všeobecné náležitosti podania podľa § 127 CSP (v odvolaní bolo uvedené ktorému súdu je určené /OS Trnava/, kto ho robí /žalovaný/, ktorej veci sa týka /nariadenia zabezpečovacieho opatrenia v konaní o vyporiadanie BSM/, čo sa ním sleduje /zrušenie uznesenia o nariadení zabezpečovacieho opatrenia/, bolo podpísané /splnomocnenkyňou žalovaného/, bola uvedená spisová značka konania vo veci samej /27C/43/2021/) aj náležitosti odvolania podľa § 363 CSP, odvolanie obsahovalo označenie rozhodnutia proti ktorému smeruje (bolo v ňom uvedené, že smeruje proti uzneseniu zo dňa 25.11.2021 i úplné číslo konania s uvedením čísla listu písomného vyhotovenia uznesenia), rozsah napadnutia uznesenia (odvolateľ uviedol, že sa odvoláva voči uzneseniu o nariadení zabezpečovacieho opatrenia, neuviedol, že odvoláva iba voči niektorej jeho časti), odvolacie dôvody

(nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia, neosvedčenie základných predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobkyňou, teda odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP) i odvolací návrh (odvolateľ výslovne uviedol, že sa domáha zrušenia napadnutého uznesenia s poukazom na § 389 ods. 1 písm. d/ CSP). Odvolací súd je preto názoru, že odvolanie žalovaného bolo možné, pri posudzovaní podľa jeho obsahu, považovať za podanie spĺňajúce náležitosti podania i odvolania. Zrejmu nesprávnosť - nesprávne označenie žalobkyne v úvode odvolania nemožno považovať za takú vadu odvolania, ktorá by bránila vecnému prejednaniu odvolania vzhľadom na vyššie uvedené splnenie všetkých náležitostí odvolania/podania, ktoré smeruje voči napadnutému uzneseniu, v ktorom je žalobkyňa označená v súlade so žalobou vo veci samej i s návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Nebol tu preto dôvod pre odmietnutie odvolania podľa § 386 písm. d/ CSP, ktoré navrhovala žalobkyňa.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty strán predostreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadiť vo veci žalobkyňou navrhované zabezpečovacie opatrenie.

7. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

Podľa § 343 ods. 1 a 2 CSP: (1) Zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. (2) Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

Podľa § 185 ods. 2 a 3 CSP súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak. Súd aj bez návrhu môže vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné, a na zistenie cudzieho práva.

Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť pred začatím konania (§ 344 v spojení s § 337 CSP), v priebehu konania, ako aj po jeho skončení (§ 344 v spojení s § 338 CSP). Prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s § 343 ods. 3 CSP aj napriek existencii skoršieho záložného práva (porov. Števec M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1155 s.).

Zo zákonnej formulácie zabezpečovacieho opatrenia možno vyvodiť tieto jeho základné predpoklady: a/ možno ho zriadiť len na návrh, b/ musí byť prítomný spôsobilý predmet záložného práva, ktorým môžu byť veci, práva a iné majetkové hodnoty, c/ zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku, d/ existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

8. Po predložení veci odvolaciemu súdu (3.3.2022) bolo zistené jednak z podania Okresného úradu Trnava, katastrálneho odboru, z 2.3.2022 (doručeného 17.3.2022) zn. Vrátenie listiny na doplnenie a opravu (viď 4. bod tohto uznesenia odvolacieho súdu) a tiež z katastra nehnuteľností ako verejného registra, že nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorým sa žalobkyňa domáha nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, nie sú aktuálne zapísané na liste vlastníctva v katastri nehnuteľností tak ako to tvrdí žalobkyňa (žalobkyňa v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia /z 28.10.2021, doručenom súdu prvej inštancie 3.11.2021/ žiadala zriadiť záložné právo na nehnuteľnostiach pozemok, parcela registra „C“ evidovaný na katastrálnej mape pod parcelným č. 236, o výmere: 1321 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, spôsob využitia pozemku: 15, umiestnenie pozemku: 1, a stavba so súpisným číslom XX, postavená na parcele č.: 236, druh stavby: 10, popis stavby: rodinný dom, umiestnenie stavby: 1, všetko zapísané Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXX, pre

okres: Trnava, obec: R. R., katastrálne územie: R. R.; k návrhu priložila výpis z LV č. XXX pre k. ú. R. R., ku dňu 29.6.2021, na ktorom boli nehnuteľnosti zapísané tak ako to žalobkyňa uviedla v návrhu), o čom svedčí aktuálny výpis z listu vlastníctva č. XXX (k. ú. R. R., obec R. R., okres Trnava) s údajmi platnými k 22.3.2022 (a aj v čase vydania tohto uznesenia odvolacieho súdu), na LV č. XXX pre k. ú. R. R., v časti A: Majetková podstata sú aktuálne zapísané nehnuteľnosti - parcela registra „C“ č. 236/3 o výmere 1207 m², druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie, a rodinný dom súpisné číslo XX na pozemku parc. č. 236/3, podľa časti B: Vlastníci a iné oprávnené osoby z práva k nehnuteľnosti, sú uvedené nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve (1/1) žalovaného, na LV bola vyznačená na základe Z-8180/2021 plomba (viď 4. bod tohto uznesenia odvolacieho súdu). Z katastra nehnuteľností ako verejného registra tiež odvolací súd zistil, že v danom katastrálnom území /R. R./ nie je aktuálne /ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu/ evidovaná parcela registra „C“ č. 236.

Súd je viazaný návrhom na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, t. j. musí dbať na to, aby zriadil záložné právo k takému predmetu a v takom rozsahu, ako to navrhne navrhovateľ.

Tvrdenie žalobkyne v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je tak v rozpore so skutočnosťou, nariadené zabezpečovacie opatrenie nie je materiálne vykonateľné (v danom prípade nemôže naplniť svoj účel), nie je možná jeho registrácia príslušným katastrálnym odborom. Na uvedenú skutočnosť musel odvolací súd prihliadnuť, keďže skutkové tvrdenie žalobkyne v návrhu bolo v rozpore so skutočnosťou zápisu nehnuteľností na liste vlastníctva. Aj dôvodne podaný návrh môže byť zamietnutý pre dodatočnú (následnú) absenciu zákonných dôvodov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v čase vydania uznesenia.

Z ustanovenia § 343 ods. 1 CSP jednoznačne vyplýva, že zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách (v danom prípade ide o nehnuteľnosti) dlžníka (v danom prípade žalovaného). Výklad CSP nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné (čl. 3 ods. 2 veta prvá CSP). K momentu zriadenia záložného práva na nehnuteľnostiach rozhodnutím súdu, musia byť tieto vo vlastníctve dlžníka, čo v predmetnej veci nebolo splnené. Nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorým sa žalobkyňa domáhala nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, neboli k momentu zriadenia záložného práva na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovaného (v zmysle § 343 ods. 2 CSP sa síce záložné právo zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení, avšak vzniká až zápisom do príslušného registra), t. j. uvádzaného dlžníka, keďže pozemok s neexistujúcim parcelným číslom (v danom katastrálnom území), potom ani rodinný dom, ktorý by bol postavený na takomto pozemku s neexistujúcim parcelným číslom (v danom katastrálnom území), ako veci (nehnuteľnosti) v právnom zmysle slova neexistujú a nemôžu byť spôsobilým predmetom vlastníckeho ani záložného práva a nebol tak naplnený základný predpoklad pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

Posudzovanie odvolacích námietok žalovaného by pre rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vzhľadom na vyššie uvedené právne významné.

Odvolací súd preto postupom podľa § 388 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia odvolacieho súdu, pretože nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O nároku na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho konania) o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia rozhodne aj bez návrhu súd (prvej inštancie) v rozhodnutí, ktorým sa konanie (vo veci samej) bude končiť (§ 262 ods. 1 CSP).

10. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Súd poučuje strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. (§ 160 ods. 2 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods.1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods.2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)